

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 17CoP/1/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8517203468
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 05. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Burešová
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2020:8517203468.2

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Burešovej a členov senátu JUDr. Moniky Juskovej a Mgr. Miloša Koleka, v právnej veci navrhovateľa O. A., nar. X.X.XXXX, bytom W. XXX/XX, O. D., zast. JUDr. Vierou Komanovou, advokátkou, Advokátska kancelária so sídlom 17. novembra 31, Stará Ľubovňa, proti otcovi W.. A. A., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom W. č. XXX, toho času O. X, XXX XX S., pôvodne o návrhu matky B.. W. M., nar. X.X.XXXX, trvale bytom W. XXX/XX, O. D., o zmenu úpravy rodičovských práv a povinností voči mal. O. A., o odvolaní otca proti uzneseniu Okresného súdu Stará Ľubovňa č.k. 4P 79/2017-284 zo dňa 11.9.2019 takto

rozhodol:

Odmieťa odvolanie.

Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Napadnutým uznesením prvoinštančný súd zastavil konanie v časti návrhu o zverení a v časti o určení výživného na O. A., nar. X.X.XXXX v sume 150 eur mesačne od 12.7.2017 do 4.1.2018.

2. Súd schválil súdny zmier uzavretý medzi účastníkmi konania v nasledovnom znení:

I. Otec A. A., nar. XX.X.XXXX je povinný prispievať na výživu plnoletého O. A., nar. X.X.XXXX sumou 1.200 eur mesačne od 17.5.2017 do budúca, ktoré výživné je povinný uhrádzať vždy do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám plnoletého syna O. A..

II. Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov tohto konania.

3. Prvoinštančný súd zistil, že matka dieťaťa dňa 12.7.2017 podala návrh na zverenie mal. syna O. do jej osobnej starostlivosti a určenie výživného zo strany otca vo výške 150 eur mesačne.

Prvým rozhodnutím č.k. 4P 79/2017-114 zo dňa 7.2.2018 prvoinštančný súd návrhu vyhovel. V dôsledku podaného odvolania otcom bol tento rozsudok uznesením Krajského súdu v Prešove č.k. 17CoP 12/2018-157 zo dňa 26.7.2018 zrušený a vec bola vrátená na nové konanie a prejednanie.

V prejednávanej veci, po zrušení odvolacím súdom, prvoinštančný súd nariadil termín pojednávania na 11.9.2019, na ktorom matka O. A. zobrala späť svoj návrh, a to v časti zverenia maloletého dieťaťa a v časti určenia výživného v sume 150 eur, ktorý podala na súd v čase, keď bol O. A. ešte maloletý. Účastníci konania, a to O. A. a otec W.. A. A. uzavreli súdny zmier, na základe ktorého bolo rozhodnuté o práve O.P. na výživné vo výške 120 eur mesačne od jeho otca za obdobie od 17.5.2017 do budúca. Prvoinštančný súd svoje rozhodnutie odôvodnil ust. § 62 Zákona o rodine a ďalej pri uzatváraní súdneho zmiernu vychádzal z ust. § 148 ods. 1, 2 CSP. Vo vzťahu k zastaveniu konania vychádzal z ust. § 145 ods. 1, 2 CSP a vo vzťahu k trovám konania vychádzal z ust. § 52 CMP. Poukázal pritom na skutočnosť, že už v minulosti bolo neodkladným opatrením rozhodnuté, že mal. O. sa zveril do osobnej starostlivosti matke, otcovi bola uložená povinnosť platiť výživné na v tom čase mal. O. v sume 120 eur mesačne, ktorú vyživovaciu povinnosť si otec riadne plnil. Toto rozhodnutie bolo vydané dňa 17.5.2017. Otec na výživnom nemá žiaden dlh.

Súčasťou zmierny účastníkov konania bola aj dohoda o trovách konania podľa § 52 CMP.

4. Proti tomuto uzneseniu, a to proti uzneseniu o schválení súdneho zmierny, podal odvolanie otec. V odvolaní uviedol, že nesúhlasí so zmierny, ktorý bol prinútený sudkyňou pod nátlakom podpísať, pod hrozbou zvyšovania hlasu a kriku. Jeho zdravotný stav mu nedovoľoval so zvyšovaním hlasu a tlaku zo strany sudkyne bojovať. Nebola mu daná možnosť premyslieť a nechať si čas a priestor na premyslenie uvedených skutočností, ktoré vyšli až po pojednávaní na povrch. Požiadal sudkyňu o zrušenie zmierny, pretože syn po oslovení na chodbe súdu, že sa s ním chce porozprávať, uviedol, že nemá prečo sa s ním rozprávať, iba má platiť peniaze.

Otec namietal vykonanie dôkazov pred prvoinštančným súdom, poukázal na svoje rodinné a zdravotné pomery a žiadal vyživovaciu povinnosť zrušiť.

5. Odvolací súd v rámci kompetencií vyplývajúcich z ust. § 34 CSP preskúmal konanie prvoinštančného súdu pri rozhodovaní o schválenom súdnom zmierny a zistil, že podané odvolanie je potrebné podľa § 386 písm. c/ CSP odmietnuť.

Vzhľadom na skutočnosť, že odvolanie bolo možné podať len voči uzneseniu o zastavení konania, ktorý výrok nie je napadnutý opravným prostriedkom, odvolací súd skúmal možnosť podať odvolanie proti uzneseniu o schválení súdneho zmierny.

Podľa § 2 ods. 1 CMP s použitím ust. § 355 ods. 2 CSP platí, že proti uzneseniu súdu prvej inštancie je prípustné odvolanie, ak to zákon pripúšťa.

Ust. § 357 CSP explicitne vymenúva uznesenia súdu prvej inštancie, proti ktorým je prípustné odvolanie. Uznesenie prvoinštančného súdu o schválení súdneho zmierny nie je explicitne v ust. § 357 CSP vymenované. Z uvedeného potom vyplýva, že zo zákona nie je proti uzneseniu o schválení súdneho zmierny prípustné odvolanie, pričom na túto okolnosť nemá vplyv ani vzdanie sa práva podať odvolanie účastníkmi konania.

Podľa § 386 písm. c/ CSP odvolací súd odmietne odvolanie, ak smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je odvolanie prípustné.

Keďže odvolanie proti uzneseniu o schválení súdneho zmierny je neprípustné, odvolací súd odvolanie otca odmietol ako nedôvodné.

Naviac, z obsahu zápisnice z pojednávania zo dňa 11.9.2019 pred prvoinštančným súdom bolo zistené, že po vyhlásení prvoinštančného uznesenia, na ktorom vyhlásení boli prítomní všetci účastníci konania, kolízna opatrovníčka, právna zástupkyňa, matka, otec a syn O.P. sa po vyhlásení uznesenia a po poučení o možnosti podať odvolanie všetci účastníci práva na podanie odvolania vzdali, ktorý procesný úkon potvrdili svojimi podpismi priamo do zápisnice z tohto pojednávania.

O trovách konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 CSP, v spojení s ust. § 2 ods. 2 CMP a § 52 CMP. Žiadnemu z účastníkov nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

6. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Podľa § 420 CSP, dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Podľa § 421 ods. 1 CSP, dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Podľa § 421 ods. 2 CSP, dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n).

Podľa § 423 CSP, dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné.

Podľa § 424 CSP, dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Podľa § 427 ods. 1 CSP, dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Podľa § 427 ods. 2 CSP, dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde.

Podľa § 428 CSP, v dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Podľa § 429 ods. 1 CSP, dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Podľa § 429 ods. 2 CSP, povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa.